

DRAVSKI VRTINCI

letnik: 17

št: 1

Življenje, BARBARA ŠMIGOC

kons 21, LEA KOLMANIČ

Zimski čar, STEPHANIE ŠKRILA

Rada sem doma, STEPHANIE ŠKRILA

Srce, HANA VELER

Evforija, HANA VELER

Plamen, HANA VELER

Iluzija, HANA VELER

Takrat, HANA VELER

Akrostih, HANA VELER

Simfonija, HANA VELER

Novo šolsko leto 2012/13 je zvrtničilo nove literarne stvaritve za naše Dravske vrtince. Kar Drava (DD) posrka vase, vrne na gladino z dodano vrednostjo. Literarna izdaja domskega glasila je običajno skromna po obsegu, a je zato vsebina vrednejša. V domu imamo sicer tudi fante, a ti skrivajo svoje talente za neke druge čase. Zato velja moja čestitka vsem štirim dekletom, hkrati pa gojim upanje, da se jim bo v prihodnosti pridružil še kdo.

Vzgojiteljica-mentorica
Jasna Šeneker

Barbara Šmigoc

Življenje

Življenje je pesem,
ki piše se sama -
polna ovir, težkih trenutkov,
koncev, začetkov in novih osnutkov.

Je pravzaprav unikat
s kratko življenjsko dobo,
le z eno priložnostjo
in žal brez tipke *delete*.

Življenje je lahko tudi kot knjiga,
ki piše se sproti,
kot dolg roman
porazov, vrhuncev in brezpotij.

V njej nastopa glavni junak, torej ti,
ki se skozi mnoga poglavja prebija
ter se od svojih napak sproti uči.

Ta naš junak raziskuje svoje okolje,
predvsem druge ljudi,
razišče pa tudi svojo notranjost,
svoja občutja, spozna svoje skrbi.

In kaj bi bilo življenje brez ljubezni,
prijateljstva?
Le prazen nič,
kot dolgočasen film, kot osamljeni ptič.

Na tvoje življenje ne vpliva usoda,
ne sreča, ne karma, ne drugi ljudje,
če hočeš polno življenje,
je to le v tvojih rokah, tvoje je.

Lea Kolmanič

kons 21

Zdravnik obsoja bolnika.

Bolnik prepovedan.

Virusi nevarni?

V bolnišnici zapirajo medicinske sestre.

Medicinske sestre nevarne?

Bolnišnica menja direktorja.

Dosti direktorjev je že menjala.

Emona. Celeja. Petovio.

Bolnik protestira.

Medicinska sestra protestira.

Veliki ljudje ne čakajo dolgo.

Majhni pa čakajo dlje.

Sx: spor med pacienti

Sy: pretep v čakalnici

Sz: varnostniki

48 ur čakal na vrsto.

10 x tepen.

Bolan sem še vedno.

Hej, sestra, mi boš pomagala?

Jaz si ne morem pomagati.

Lahko te pa okužim

kot pes s steklino.

Zimski čar

Štefani Škrila

Zimski čar je res lep, vse je belo in v snegu lahko vidiš toliko različnih stopinj. Vsaka govori drugačno zgodbo. Tudi jaz puščam za sabo stopinje, ki imajo svojo pripoved. Občuduj in spoštuj vsako stopinjo, saj ne veš, kakšna je njena zgodba. Vsaka stopinja vodi v svojo smer. Ne hodi po njih, ker ne veš, kam boš zašel. Hodi, kakor ti srce govori, in za teboj bodo ostale prečudovite stopinje, a ne navadne, te stopinje imajo zgodbo in to TVOJO. Prepusti se življenju, da te vodi, na svojo pot pa vzemi veliko dobre volje in veliko ljubezni, saj boš z veliko ljubezni VEDNO srečen, kljub padcem. Rad imej sebe in druge.

Rada sem doma

O Vrba! srečna, draga vas domača,
kjer hiša mojega stoji očeta...

Tako je zapisal Prešeren o svojem rojstnem kraju. Tudi sama želim povedati nekaj o svojem, zdaj domačem kraju, ki pa ni moj rojstni, saj sem se rodila v Münchnu.

Živim v okolici prečudovitih Rač. Sem smo se priselili komaj pred petimi leti, zato tudi ne morem povedati veliko o njihovi zgodovini. Vem pa, da prve najdbe na tem območju spadajo v čas Rimljanov, saj so tukaj našli kipec rimskega boga Merkurja, zaščitnika trgovcev. Najdenih je bilo tudi več bronastih kovancev in manjša

dela marmornega spomenika. V Račah je tovarna Pinus (kar mi ni najbolj všeč, saj onesnažuje prelepo naravo). Imamo grad, kjer so danes kino dvorana, poročna dvorana in sedež krajevne skupnosti. Seveda je v kraju tudi osnovna šola z res veliko športno dvorano, to pa omogoča, da tam deluje zelo uspešen ženski rokometni klub.

Rače niso mesto, prav tako ne moremo reči, da je to podeželje, čeprav je res, da so vasice v okolici kmetijsko razvite. Predvsem prevladuje živinoreja (govedoreja). Narava je zelo lepa, zato imamo krajinski park Rački ribniki, ki vključuje poleg ribnikov tudi mešan gozd. Ob največjem ribniku so postavljene klopce, na katerih je v spomladanskem in poletnem času čudovito sedeti. Sama ne živim v središču Rač, ampak v majhni vasi v okolici, imenuje se Spodnja Gorica. Ni velika, a kljub temu imamo dve majhni lepi kapelici. Smo ena redkih družin v vasi, ki nima kmetije. V vasi imamo prostovoljno gasilsko društvo, tudi sama sem bila njegova članica.

Čeprav sem doma blizu Maribora, sem se zaradi neugodnega prevoza odločila, da bom čez teden bivala v dijaškem domu Drava, ki je res super, a kljub temu pogrešam "moje" kraje. Obiskujem Škofijsko gimnazijo AMS in sem šele v prvem letniku, a vseeno bo hitro minil čas, ko se bom morala odločiti, kaj bi rada počela v življenju. Zato že zdaj malo razmišljam o tem. Sem nora ljubiteljica narave, zato imam željo, da bi šla študirat nekaj v tem smislu, da bi lahko skrbela za čisto naravo; to bi tudi koristilo Račam in našemu krajinskemu parku. Veseli pa me tudi tuji jezik nemščina. Že zdaj pomagam in učim sošolce, ki potrebujejo pri tem pomoč. In če bi se odločila za to smer in bi izbrala študij nemškega jezika, bi bila učiteljica in potem bi se skušala zaposliti na osnovni šoli Rače. To sem tudi sama obiskovala in sem res hvaležna, da sem lahko od petega razreda dalje odraščala v tako čudovitem kraju.

Veliko sem se naučila tudi od sokrajanov, saj so drugačni, ko ljudje v mestu. Ena najbolj pomembnih stvari, ki sem se jih spoznala, je to, da moraš ceniti, kar imaš, ker lahko hitro vse izgubiš. Upam in želim si, da bom lahko v prihodnosti pomagala k še boljšim Račam. A zdaj gledam na današnji dan in izpolnjujem bližnje cilje, da bom lahko jutri in v prihodnosti izpolnila vse cilje in želje, ki si jih želim doseči.

Hana Veler

Srce

Sanje vsakogar so,
da bo enkrat ljubljjen.
Človek je ustvarjen,
da je nekajkrat zaljubljen.
Nekje je duša,
za katero si obljubljen.

Evforija

Gledala sem, kako ga je tesno
prižela k sebi in ga objela.
Vrnil ji je objem in se ji nasmehnil.
Kako dolgo že hrepenim po tem nasmehu!
Videla sem, kako so njene roke
počasi polzele po njegovem hrbtu.
Videti je bil tako vesel in zadovoljen.
Verjetno – nisem popolnoma prepričana –
je začutila njegov umirjen utrip srca.
Kako patetično! Še nikoli ga nisem slišala.
Gledala sem, kako je z dlanmi
strastno otipavala njegov vrat.
Ves čas sta se smehljala drug drugemu.
Skoraj sta že zaplesala kot Urška in mož,
pa mu je še skuštrala lase in glavo prižela k sebi.
Njuni dotiki so se tako popolnoma usklajevali,
da sem za trenutek pomislila, da ljubim Nesmisel.

Plamen

Lahko je reči *mi je vseeno*
in si ves čas tajiti,
se pred resnico skriti.

Ni težko patetična rdeča srca izrezovati,
si naklonjenost prijateljstva izkazovati.

Preprosto je mirno kot megla lebdeti,
brez pomena v prazne stene strmeti.

A prekleto težko je verjeti,
Da sta ljubezni – kot plamen v vetru – ujeti.

Iluzija

Blizu sem, vidim te.
Hočem te OBJETI
in ljubezen med naju speti.

Nedaleč sem, slišim te.
Želim si tvoje bližine
in da ljubezen nikdar ne mine.

Tako blizu sem, da si zamišljam,
kako se ustnice pripenjajo na tvoje
in ljubezen kaplja v naročje moje.

Takrat

Ko se zjutraj zbudim v nov dan,
se sprašujem –
ali si me želiš danes videti?

Ko grem na zajtrk z utrujenimi očmi,
se sprašujem –
ali kdaj razmišljaš o meni.

Ko osamljena sedim v gneči sredi šole,
se sprašujem –
ali si me želiš imeti ob sebi

Ko hodim po monotonih ulicah domov,
se sprašujem –
ali si kdaj zaželiš mojega objema.

Ko mi prehitro mineva še en dan v tednu,
se sprašujem –
ali si kdaj zamišljaš, kako se poljubljava.

Ko sem sama v temi na svoji postelji,
se sprašujem –
ali sem kdaj tvoja erotična fantazija.

In takrat, ko zaspim v trden spanec,
si še samo domišljam –
kako vprašanja postajajo realnost.

Akrostih

Mogočen je navdih poezije
Očarljiva prispodoba princeske mile.
Je kot sen, po katerem so megle se razjasnile
In je kot žarek, ki z upi svet ovije.

Majhno dete je, ki na veliko sije,
Ampak jaz pravim, da sovražnike preseže
Le droben pogled in nasmešek, ki do srca ti seže,
In tako med nami tke ljubezen harmonije.

Zaspano obleži v naročju mame,
A nihče drugi naj je več ne zdrami,
Le mati sme, ta jo tesno k srcu objame.

In ker je sedaj tu, med nami,
Ker je njena očarljivost zacelila rane
In je knjiga obrnila stran, ti pravim, oprosti mi, mami.

Simfonija

Občutek se vrača.
Floydi so odpeli.

Pridih patetike
je na vrhuncu.

Hočem, želim si te.
Prosim, poljubi me!

